Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Conley King

Odpůrci: The Sash Window Workshop Ltd, Richard Dollar

Předběžné otázky

Dojde-li ke sporu mezi pracovníkem a zaměstnavatelem o to, zda má pracovník nárok na dovolenou za kalendářní rok s náhradou mzdy na základě článku 7 směrnice 2003/88 ([1])

1) je slučitelné s unijním právem, a zejména se zásadou účinné právní ochrany, pokud pracovník musí začít čerpat dovolenou dříve, než může být určeno, zda má nárok na to, aby byla placená?

2) Pokud pracovník nevyčerpá celou dovolenou za kalendářní rok nebo její část, na kterou má nárok, v referenčním roce, kdy by mělo být určité právo vykonáno, za okolností, kdy by tak učinil, pokud by mu zaměstnavatel neodmítl vyplatit náhradu mzdy za dobu čerpání dovolené, může pracovník uplatňovat, že je mu bráněno ve výkonu jeho práva na placenou dovolenou, takže se dané právo převádí do doby, kdy má možnost jej vykonat?

3) Pokud se dané právo převádí, děje se tak neomezeně, nebo existuje omezená doba pro výkon převedeného práva, a to obdobně s omezeními, která se uplatní v případech, kdy pracovník nemůže vykonat své právo na dovolenou v referenčním roce z důvodu nemoci?

4) Neexistuje-li žádné zákonné či smluvní ustanovení, které by upřesňovalo dobu převoditelnosti, je soud povinen určit omezení doby převoditelnosti, aby bylo zajištěno, že použití nařízení nenarušuje účel článku 7?

5) Pokud ano, je doba 18 měsíců následujících po konci referenčního roku, ve kterém vznikl nárok na dovolenou, slučitelná s právem podle článku 7?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Efeteio Athinon (Řecko) dne 18. dubna 2016 – Evropská komise v. Comune di Zagori

(Věc C-217/16)

(2016/C 222/09)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Efeteio Athinon (odvolací soud v Aténách, Řecko)

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Evropská komise

Odpůrkyně: Comune di Zagori

Předběžné otázky

1) Jaká je povaha aktů Evropské komise při výkonu jejích pravomocí na základě nařízení č. 2052/88 ([1]), č. 4253/1988 ([2]) a č. 4256/1988 ([3]), a konkrétněji zda [jsou] takové akty Komise akty veřejného práva, na jejichž základě v každém případě vznikají správní spory, pokud jde o věc samou, zejména pokud je předmětem zajištění u třetí osoby, o kterém rozhodla Evropská komise, soukromoprávní pohledávka, přičemž původní návrh na uhrazení pohledávky, na základě něhož došlo k výkonu rozhodnutí, spadá do oblasti právního vztahu veřejného práva, který vznikl na základě výše uvedených aktů Evropské komise, anebo jde o akty soukromého práva, na základě nichž vznikají soukromé spory?

2) Jak se s ohledem na článek 299 SFEU, ve smyslu něhož se výkon rozhodnutí týkající se aktů Evropské komise, které ukládají peněžitý závazek jiným osobám než členským státům, řídí předpisy občanského procesního práva toho státu, na jehož území se výkon rozhodnutí provádí, a s ohledem na ustanovení téhož článku, podle něhož kontrola řádného provádění výkonu rozhodnutí spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů, určí pravomoc vnitrostátních soudů, pokud jde o spory vzniklé v rámci takového výkonu rozhodnutí, jestliže podle vnitrostátních předpisů uvedené spory představují správní spory, pokud jde o věc samou, to znamená jestliže předmětný vztah spadá pod veřejné právo?

3) V případě výkonu rozhodnutí týkajícího se aktů Evropské komise přijatých na základě nařízení č. 2052/88, č. 4253/1988 a č. 4256/1988, které ukládají peněžitý závazek jiným osobám než členským státům, je pasivní legitimace dlužníka [určena] na základě vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství?

4) Pokud je subjektem, který má povinnost splnit peněžitý závazek vyplývající z aktu Evropské komise přijatého na základě nařízení č. 2052/88, č. 4253/1988 a č. 4258/1988, obecní společnost, která následně zanikla, [OMISSIS] obec, která je vlastníkem uvedené společnosti, odpovídá za splnění dotčeného peněžitého závazku ve vztahu k Evropské komisi ve smyslu výše uvedených nařízení?

([1]) Úř. věst. L 185, 15.7.1988, s. 9.
([2]) Úř. věst. L 374, 31.12.1988, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 374, 31.12.1988, s. 25.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. dubna 2016 společností GFKL Financial Services GmbH, dříve GFKL Financial Services AG proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 4. února 2016 ve věci T-620/11, GFKL Financial Services AG v. Evropská komise

(Věc C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: GFKL Financial Services GmbH, dříve GFKL Financial Services AG (zástupci: Dr. M Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelsberger, Dr. F. Loose, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Spolková republika Německo

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie (devátého senátu) ze dne 4. února 2016 ve věci T-620/11 v rozsahu, v němž se žaloba zamítá jako neopodstatněná, a

   zrušil rozhodnutí Evropské komise 26. ledna 2011 o státní podpoře Německa C 7/10 (ex CP 250/09 a NN 5/10) „Zákon o dani z příjmu právnických osob (KStG), systém převodu daňových ztrát („Sanierungsklausel"), C(2011) 275;